

In simplicitate cordis gr̃te illū h̃at sapiētiē **Capitulum**
erhortationē h̃at simplicitatē cordis illi facit nequē
q̃ se in se mltiplices varij q̃ apte ñr est spūale cor
aūē q̃ cūo non p̃dest q̃q̃ ad vnitatē colligi si m̃ue
ri debeat piculū q̃le notabim̃ i fine t̃tato alterius
h̃ reo q̃liter fiat explicatē diffidius ē q̃ quō nō fuit
cognoscē Et q̃dem ap̃ eruditos i phis̃is disciplinis ha
bebit ista m̃ductio ñr p̃ m̃no difficultatis pollet
magis ñr itell̃is vi abstractiua q̃ longe p̃fior effusior
q̃ ē q̃ ponat i c̃st̃ia ṽute bruti ut puta ouis q̃ t̃me
ut dicit auctēna ex motu i figura lupi usq̃ elicit mor
tūm̃ia nō sensata q̃ refugit it̃ igit̃ itell̃is post
q̃p̃tione fat̃smati causata a rebz ext̃sens causa
ṽi nō format p̃o q̃cept̃ vagos i cognatiuos ut h̃ h̃
h̃r as̃ig. q̃q̃ abstractiuit i denudat h̃m̃ q̃cept̃ va
gos ab oī gnotiōe accidentiū ut a situ a loco a figura
a t̃pe i reteris cūo facto i manz i aīa silitud̃ essentialis
i qua quēniūt ext̃is apte rei oīa sensata q̃ se eiusdem
g̃is ut q̃ se ṽm̃ sp̃ei Ex̃m̃ p̃m ut aīal̃is Ex̃m̃ 2 ut
h̃uāit̃is Cūa denudatōe sit facta i manz absolut̃ i ṽi
versalis q̃cept̃ aīalis remañt sup̃ sp̃em̃ i absolut̃
q̃cept̃ h̃ōis quos signifiēt ṽres q̃re aīal̃ i h̃ō **Ca. 2m**

Quādoq̃m̃ g̃m̃ ad p̃p̃itū de simplicitate media
tione m̃ñ cum dīna p̃abst̃ationē a fat̃smatis
figuris Ene q̃d̃ t̃m̃o nob̃ h̃re dilatōe boni i odiū mali
G̃t̃m̃o i h̃is paucis p̃o q̃m̃ lucet̃ sile de reliquis m̃ltis
Audis igit̃ i cognoscis q̃d̃ diligis bonū i ñroget te medi
tatio tua q̃ est ista dilatōe cōstat q̃ neq̃ colōam ē neq̃ so
nora neq̃ sapida neq̃ odorifera neq̃ frigida calida a as̃p̃a
h̃z i m̃edita tua i quo se figit i statuat q̃d̃ neq̃ figu
ratū neq̃ corpulētū ē neq̃ calidū neq̃ frigidū ut coloratū **Ca. 3m**
Dices fortassis q̃ nullū est cōceptū dilatōis boni quā
de necessitate feratur cordis ituit̃ ad h̃ ut ad illud
p̃t̃ulaē bonū ut ad bonā tūm̃ ad bonū abū ad bonū

hōies. et ita de reliquis. Ratio p[ro] tibi p[er] alterū ostendentes
 potētiā de vi abstractiua cordis intellectualis p[er] nūc vntus
 opationē tolle bonū hoc tolle bonū illud si loquitur Augustinus
 et remanebit verū et vniū gñale bonū q[uod] aliter fiat et intelligi
 tā apertū. Conueniūt bona oīa i vna gñali rōe q[uod] ē quē
 enna ad appetitū boni. bonū q[uod]pe est q[uod] oīa appetūt. Denū
 tes g[er] hāc rōe boni ab vbi et nūc hoc ē sitū ut loco et tpe ab
 oī p[er]tā ofusioe seu gñotioe amittētiū est ille ocepto q[uod] re
 malit absolutus et vniūsalis quēiens oī bono. Cam 4^m

Queres igitur iterū ubi ē d[icitur] verū et gñale bonū. Eme
 cadis i materia oēs de vniūsalib[us] quid sint et si sint i
 rebus extra p[re]ter oēs itellūs opationē. Dirimo at q[uod] h[ic]
 satis esse p[ro]utū q[uod] vniūsalitatis diuatiū et fūdat a rebus sin
 gularib[us] alioq[ue] factū effi si gñūmat et gñūtiū i opatioe
 itellūs abstractib[us] modo q[uod] tanto ē silindies q[uod] i q[ui]bus
 essentialiter seu additūe quēiūt ab vbi et nūc loco et tpe
 rōn si q[ui]s vbi ē hūitū ad extra duo q[uod] i hoc hōie sin
 gulariter et i alio siliter et si nullū effi singularis hō nulla
 p[er]manēt extra hūitū q[uod] de structis p[ri]m[is] p[er]stātijs d[icitur]
 ap[er]t[is] i[m]possibile ē aq[uod] alioz i[m]manē nūlūm i[m]maneret
 hoc vniūsale hūitū itē i mēte ageli sicut an mudi
 gñitūone eāt et nūc ē vniūsalitatis rō i mēte dei q[uod] non
 eāt alia res q[uod] mens dei neq[ue] realit[er] ut oēs gredūt neq[ue] fō
 lūet ut nōnullis placeat. Est demū actiua p[er]sēns dāpna
 tū q[uod] ab efio fuerūt extra deū quidditates aliq[ue] vniūsa
 les rōes quales fūntātiā sūt q[uod]am vniūsalia ēē realia p[er]
 v[er]sus ad itellige. Cam 5^m deū et p[re]ter itellūs opatioe seu

Pna diti hūis q[uod] de structis p[ri]m[is] p[er]stātijs q[uod] p[er]ceptū
 sibile est aq[uod] alioz i[m]manē. attendendū est ne locutio vna
 sit dū loq[ui]mur de hūitūte q[uod] est ad extra et de gceptū hūa
 nitatis q[uod] ad intra i[m]ponit. Est em nōmē hoc hūitū p[er]
 modo nō p[ri]m[is] itētiōis supponēs i[m]mediate et p[ri]ncipalit[er] p[ro]
 re ad extra que est uel que esse p[ot]t si sit āp[er]tūa sup[er]
 et h[ic] i solis singulis hōib[us] iueniūt. h[ic] v[er]o nō hūitū sup
 h[ic] i[m]mo supponit nō p[ro] vbi ad extra s[ed] p[ro] oceptib[us] de hūa
 nitate habitis ad itellū seu p[er] ageli seu p[er] hūitū itellū

aut e idea humanitatis i mente dina p yreptitatis locum
one sunt porrimo q sapia est in deo no p thesione sed

Ultres arbitror q **Ca. 6.** p yreptitatis qm est ipse deus.
Admodu medians pt intellam suu fige i recogni
tione boni huius ut illius figurati corpulentu ut colorati
i ofeqtes fctus volutas i dilaoes absolutu pmi i veni
boni qd no est bonu p ptiipatione ut alia oia si per
essentia poteris ita negonari in potentia rita sapias
ita iusticia i ita reueret potentia dina. venidam ad sa
pientia si turpis est. ad ofideratioes iusticie time si mala
est. Et si forte asieris an orepto huiusmoi fuit absolute
i ppe dei nisi est hactenus nisi q ita salte e possibili h
e q i uia pt medians p itellam abstractu formae sibi
orepto absolutos i ppos ouementes soli deo q dabit
noticia qnam i absolutu si nullates intuitua de deo **Ca. 7.**

Apta ex pdictis via nobis ad itelligeda mistria **Am.**
Theologia de qua scripsit diuus dromsi? vlt illa que
symbolum i illa q ppa nuntiapa pcedit itaq symbolum
theo. p similitudines i ptes in i bus attribuedo videlicet deo
quicq vide esse pfectionis i i bo iatis ita ut dicat hoc
modo o de nedu noiabilis si inoiabilis. Et homo dicit
diuus bartholome qut i fert dromsi? euam esse latissimu
Et appellatur de deo p fortitudine agno p masuctu
dine lapis p diuinitate sol p illustratioes i ita
de reliquis q no p essentia si p sola attributu i anolo
gia similitudine de deo loqm quasi balbunetes i palpa
tes in umbra omibentis luis ut gre intelligene me in
nobis pcedit vco mistria theologia p abstractione mo
uelut oppoito ad pcedente qm ille qm e affirmat de deo
iste vco i sub negat oia. i ita huiusm aut ide ius bartho

Exemplu palpabile dat **Ca. 8.** lome esse ewageliu.
Ipe dromsius q manductioe cognitionis huiusmoi
mistria theologie Considera fabulismoe statuaz ex lutno
i format imagine uel statua no addens qm si i fctus
i moues ex qua pstructione i manz agalima pulchri

immū i ymago pulchra figurata ut scripta. Et aut
 suo mō meditantis aīno dū ab hoc oceptu vago & con-
 notatiuo hoc ens & illud ens q̄ ocepto habet ex rebo exte-
 rioribz mī sensatibz & facit abstractionē mōdo p̄cedam
 to r̄mouēd ab hoc oceptu vago q̄q̄ ē mīp̄fōmīs i en-
 tibus cognitis p̄ f̄m̄asmatā. Et qm̄ nullū est creatū ens
 qm̄ sit ip̄f̄m̄ negat mēto dē ens tale a deo q̄ dīminu-
 tū q̄ dependens q̄ potēiale q̄ defētibīle & ita de reli-
 quibz ip̄f̄m̄onibz quia abstrahitōe facta nichil r̄manet
 cognitū in abstrahētis aīo qm̄ potius r̄sultat agal-
 ma pulcherrimū seu iuxta dīcēti phantū locutionē
 r̄manet oceptū entis p̄f̄m̄i dēuīdātū ab oī ip̄f̄m̄ōe
 & h̄ p̄p̄ius est dei oceptū absoluto licet nō ituitū de
 quo dñs ad mōsen Ego sū qui sū Et dñs qui ē mī
 sit me ad uos Et hoc mō uir vbi p̄phetū ē vñū nō
 concordat hīs dñi dāmasēm q̄ hoc **Ca^m m^o dei**
Quoniam ens dicit sbe pelago dīfinitū. dēmonstrat
 nobis dñs h̄uīctura i itinerario suo mēns i dēū mī
 & q̄ ens est isto p̄p̄ū nomē dei. Consonat hebrei q̄ dī-
 cūt nomē h̄i thetīngīlāmātō sūf̄m̄e dēū absolute nō
 p̄ ip̄f̄m̄ ad creaturās qd̄ qualis est dīcēdū si nō poss
 haberi ocepto hūīgō absolute nō satis itelligo vīdē
 forte talia uel falsa ut ip̄f̄m̄ibilia nō exīstans i abstrā-
 one talū oceptū. nō ei uidet̄ eis dū itelligūt exēpli-
 gna hoīes qm̄ semp itelligūt ip̄m̄ nī uestm̄ seu cāp̄m̄
 nīs loci & t̄p̄is & aliorū am̄tētū dīuīno oīp̄m̄ hoīes nī
 ut ē aīal rōnale & ita oīp̄m̄ actū rōnatiōis oīp̄m̄
 enā aīalitatē que nō est qm̄ hōi. Redat gūno at talū
 hōm̄ magis f̄m̄cēdū ē mōm̄ōe ut vñm̄ sui cordis itel-
 lūalis attendūt q̄ studiosa rōnatiōis ostēsiōe alio
 qm̄ sic agūt nī eis quasi si ceto aluū ut mītrōrā solis
 m̄dī dīgito mōstrari q̄ntū ut uidēt **Ca^m dēam**
Super ē ex p̄m̄issis dubitatio p̄p̄ errore manicheorū
 quos forte dēcepit rōgitiō q̄lēm de bono posuim̄ q̄
 si sit aīd̄ bonū p̄ncipatū & sēndatū erit aīd̄ essēti-
 ale & p̄m̄ū malū vīdē itaq̄ salis nō de malo q̄ si sit

aliqd malū in rebo entis. si ita eē qd negauerit sub
āqđ mliū p^m essentia. Aluco dno dno 2 aug^o dno
latissima et cissima doniet demonstrantes qd nichil est
positiue malū i rebz si tū puate ptea sequit ex oes
sioe mali qd dqd sit pmiū bonū et nullomō qd dqd sit
et pmiū malū. Est ei ipote sicut dicit aristel qd pmiū
malū p se sit pte qd si puz ē se destruit nō hz ut
fudamētū nisi bonū ul i bono. Fallit at leuif ignari
uel nesci analogie entis ul hō ē est. et ponit qd raph
ab aristel qd metba. Ita ut id qd nullo ē ptiue nec in
actu dicit in esse qd videt ē in potētia ul pte ē. vel qd
dicit auentia alio entis boni debiti et hō in esse nō est.
sequit go malū ptiue boni debiti i esse go malū ē actū
ul dqd ptiuiū qm nichil ita. Quibz go mirabi si nō su
dqd pmiū et sumū tale malū ai nllz ptiue ul i mli
C^o ergano magis ac magis ostendit Ca^m mliū actu tale.

P modū quo simpliciter ad agnitionē boni et veri potēnt
tot spūale mediantis sedula fūmiaz mliū plūritate re
moto qd lesionis i imaginatioe pmiū dicit dno 2 aug^o
et alij qd amō hz vntem vntiua qd admodū alioz omoge
nia cōgregare et ab omogenis separare hz. Suppona^o ig
ex pōibz qd nō mediantes saluauerit sibi gceptū boni gcep
tū potētie gceptū sapie gceptū iustie gceptū clemētie
beniuolētie et dilāonis ffugit istū pedē sumit aie qd est
dellōis ul rō dēm pedem alterz dertē qd est uolūtās. Et
ptendat p aōrem talis boni potētie sapie clemētie et ue
lud i atēiora se extendēs hoc ē dūc qd is satagat ama
re qd cognoscat et conet amāre deū sumū et p^m bonū. h
amor tū nō sit dīstīctus a rāge si ibet eat amato i se
et p^m se ita ut ita ut mliū hōmō totū amatiū pēchre
et i qm collabi et vniū ai illo qm possibile ē fieri. Est
tū qd am separatio corpaliū oīm qd ē cū gēnia ad spūa
litate opata et ita imāz vniū qdā spūaliū alia st
deus et aīa. corpalia vero tūq fereb et tūctes imānet.
Udit et sensit hōr separationē spūaliū a corpā Ca^m 2
libz i hōie fieri posse qui dicebat. Vbi dei esse vi
uū et effūx ptingens usq ad diuīsiōes spūs et aīe rō

pagu q̄ r medullar r ubi npi aia pro sensua
 luntate nel aialitate que corpo eludit r aia; r quibz re
 ro apls tribuat vntate har diuina aie a spu vbo dei ho
 dicit q̄ q̄to diligit vbi dei a spu qm sola cognitio no satis
 e. Et audi qd ad vbi cognitiōe subseq sentiat aia deuota
 aia me iqt hāfacta e ut dicitur locutus e. Locutio r audino
 ad cognitiōe. hāfactio sp̄tat ad amorē qm amor vna e
 opatioe d' hie acutu mobile calidu siferuudu iressabile
 Et p' desideriu penetratiōis itime diti hāfactiois nome
 molli. suau' q̄ e r affectui sp̄se diligitis amōmodatiū
 Scimo deniq q hāfacti nā est nō otinere s̄is p̄p̄is qd n'
 quiesce h̄s h̄ efflue semp r dilabi quousq̄ sistat in alio qn
 redigam. s̄is nel emollito spū p amorē dei suomō q̄ i deo
 solo s̄is iuenit r quietē ad eo silitudinē sigilla' exēplat
 triformat. simplifantur vntat r ita de aliq̄s silitudinibz
 remanē at silitudinē qd est portiois scioris vñ colligit
 molarū al p̄p̄ina pulchra. Et sicut res dū emanāt a
 deo r osequer dū se diffundit sicut in sole aspiciū fit
 p̄p̄is ad p̄p̄inaria r grossiora q̄ plus hnt malis odia
 omis. sicut in reditu ad deū qui sicut p̄ hōies exēplatiū re
 duco silitudines r p̄mo exēptis in sensibz ad uelluā
 le r spūale pūitate fit abstractior r vniuersalior r dū
 o ad vntatē r q̄dā iūalitatē. ita qd natū e ex spū spūe.

Dixerūt an nos her oia s̄i doctores. qd em **Ca. 13.**
 dixerūt r hāq̄rūt. Ez her dixerim meis v̄bis r ordie
 sub paucis omēorata s̄i. Enitā si forte posse iuenire
 modū alie r meditationis simplifantē r fatismatibz elō
 gande q̄ familiarior r ab hōibus nō eritatis a eleuatis
 i phia d̄p̄lia seu metha. mptibulior forte fiat. Costitu
 amo i p̄mis erit palpabile r erit mpatēs ipi enā p̄uati
 li suo mō. Dicit aiquid vni puero i tenti rōe aut. qui nez
 p̄ez suū neq̄ m̄ez vidit vñq̄. Dicit i q̄. Ene tu p̄uati m̄.
 p̄ez habes in r̄gione longissia potētissim. sapiētissimū
 optimū r gloriōsū. Ille est qui te genuit r fecit. Ille e a qd
 r p̄ que mittitur tibi oia q̄ habes bona r filia. r̄nq̄ non
 bene habes tūc p̄m diligere tali obedire r facere q̄q̄ ip̄e

inaduerit. Hoc audito finis puer affert nali moue ad
nomen patris ut fecit ipse in dilatione apud que non est alia
cognitio quam per quamdam fidem seu narratis auctoritate. Hic
non ostendit de necessitate prem sub alijs conditionibus ma
terialibus ut quod sit albus ut niger prius aut magno. ut si con
siderauerit ne optime auerte se per ab huiusmodi consideratione
et in nomine seu cognitione huiusmodi per toto intendit ualeat te
nelli quidem cordis amore et totum eiusdem dilationis huiusmodi sus
pitione et totum desiderium in eum quidem. Quid in dixerit a sibi
ut alijs. uiuat per talis. Unde talis per. ite diligenter ho
randum et reuerendum in eum talis per. Denique si quis ab illo
puero querit. quibus est natus per. Paterbit tandem. Responsum
quod est me per progenitor benefactor meus et nutritor meus et si
est filia. Et hoc quidem agnouit fide per auditum non intuitum per.

Existimo quod sibi manductio per. **Ca. 4. m.** uti ut per totum
expians etiam sine legibus et rudis induci quod in se et affert
cordis ad deum et diuina desideria falsitas corporaliu et aut
supergrediendo eas in suolatu quodam generalis meditationis
amoris. Exemplificamus et alii. Desiderat aliquis salutem di
uinitatis non per optime seu pete meditari non hinc ut illa si
gulariter sicut sciens appetit uinum et esuriet abui quod fa
cit aqua non habita fantasie ad hoc ut illud uinum et de cibo
saliter. Appliat meditatio cor istas ad petitionem sue meditati
onis. Confestim ut offertur quod corpeu oculis sue medita
tionis non quiescat in eis sed suspirando desiderando diligendo
super euoluat quod ad quiddam abstractum et tenuitatem bonum.
Statuit corporaliu quod talis aliquibus ad spiritualia tendendo non
deserendo. Exemplificamus in de filio meditare cum patre ut
notum de egrotante de siene de esuriere quod suspirat ad medi
um ad uinum ad abui cognitos affertur atque desiderat. Cum
etiam si cognouerimus christum secundum carnem per loquitur apostolus non
cum in modo secundum carnem cognoscimus sed ut receptore ut saluato
re ut dei uirtute ut sapiat et cognoscimus quod factus est nobis a deo sa

Pro uirtute in de. **Ca. 4. m.** piena et iusta. Sapiat et receptore
nomen hac modo est hugo dicit quod aliqui dilao inuit ubi
cognitio foris manet non quod amor erluat oem cognitionem sic

fiet utina sit in uobis oibus meditari volentibus i simpli
 citate cordis q̄ formiter ad aplm. **N**ichil iquit arbitraty
 su me scire inf vob nisi dnm dnm z huc transfyū. **E**re
 eni dū q̄rit aliquis meditari i simplicitate cordis. occurr
 ut naturales fantasie ut dyabolice illusioes q̄rentes quid
 est vbi est deus tuus. **A**udi p̄phiam talibz ipehū q̄stionibz
 multi dicūt aīe mee nō est salus ipi in deo eius. **N**otida
 p̄sūb q̄ sequit iūstio ea roborans q̄ diximo. **T**u at dñe sus
 ceptor me⁹ es gloria mea z exaltans caput meū. **A**ge sic
 tu quisq̄ es meditabundus i simplicitate tua dir ad dnm
 Ego seruo tuus filius aīlle tue tu glā mea exaltans cap
 meū tu p̄r z rēemptor. **E**t si plus z curios⁹ te itrogare
 uoluerit. occurr cogitatio tua expellat aut dūcat eā medi
 tatio tua flabello z manu simplici inuoluitis z dicit **p̄**
Laudatur i scriptura **Ca. 18. 1. 2.** p̄r me⁹ rex me⁹ z dñe
 facta z a doctoribz simplicitas vca q̄ p̄lia nō hz dolo
 sitatis falsitatis aut inuoluitis. **S**ic ioh̄ sim⁹ fuisse mēora
 nō simplicitate q̄ opponit p̄spicitatē itellūs. s̄ q̄ qua est
 dolo sitati z fraudi affinis. **S**ic aut sapiēs de deo q̄ ai sim
 plicibz gaudi⁹ z ai ip̄s ē smonatio ē. **S**ic faciebat p̄phi
 loquēs ad dnm **U**t uimēti fuit sū apud te. **S**elix q̄ talit
 simpler z tale uimēti esse meruerit. si in i uia dñi. **N**am
 fortitudo simplici via dñi. **H**ec simplicitas dū enā atq̄ e
 riā irogito locū hīc uide⁹. p̄cipue apud ostitutos z labora
 tes in vita actua q̄bus non oīu uamdi subtilioribz iqui
 sitionibz nostre legis quibz p̄tea nō suppetit locus fa
 cultas z tēpus colligendi se in unitate q̄ docet a p̄his
 p̄ abstractiones p̄hias. **S**ic diximo de mariā p̄te uiuē
 nū sub disciplina regulai quos oīnuatio dñi smonis
 quos ieiuniorū uigiliarūq̄ labor assidu⁹ nō p̄mittit ut me
 ditatioes suā figant i abstractionibz p̄hias q̄les p̄notu
 uim⁹. **P**ossūt ipi inuoluit⁹ ascedē s̄blim⁹ atq̄ seui⁹ de
 ducēte eos i exalta victōe deo i psalmis amētes q̄ p̄re
Desertim condic p̄hio s̄ritatē s̄ritimo **Ca. 18. 1. 2.**
 tamen adhuc aliquid de hoc meditationis modo q̄

solent a corporibus mripe et sibi psterne si ne quiescant aut
 pedem i eis figant saluberrimū osilū ē alioquin uel frenē
 sim aliqui ut turpissimā desideria medians assequantur. **A**fflig
 uenit rōe. **C**onstat plane utitur oēm q̄ corporeis uirtut
 organis fatigationē et totale in opatione sua si nimis co
 tinuē defetione pati. **C**onstat itup ex hoc cogitationē
 oēs p̄uolare q̄ nimis et plus debito p̄fudat i ymagi
 natia id est iatua utitur i ferre leione fatasie. si ē idus
 tria ad expellēda huiusmodi cogitationē. **P**atet h̄ in oī passi
 one iudicium potissime i amore q̄le uidemus i philocap
 tis q̄ ab ianientibz differunt nichil. **V**iuūt ad huc q̄ iuue
 nis sua talit̄ fixit i vni⁹ amōe mlieris fatasie q̄ i r̄pa
 plus nūda existēs estimabat illā vidē in altera r̄pa et
 inde natūdo uenire satagebat ad ipsā. **T**andē h̄r adhibi
 to uerbē fori sanatus ē. **V**iuūt q̄ cast⁹ extens semetipm
 i legendo meditationibz aeterni et ad affem trahendi. **H**inc
 adeo ueratus est ut asp̄us solus modis ubi sebebāt sibi

Libellū vniū quē virgo q̄dam deuoti op̄osū tignem
 isse ferebat de cui⁹ dictis h̄ vniū mēte retinui semp et no
 tauī qm̄ p̄ multa expt̄o rectissime cautiſſie q̄ dictū esse
 repperi. **N**ichil ē iqt̄ suspectū magis michi q̄ amor etiā
 curā dei. **P**osui hor in leione q̄dam edita p̄ modū titū
 tūli de p̄latione ueraz iuelacionū t̄po nūmismatis
Est enī passionū oīm uehemēſſia dilatio q̄ p̄tea semp
 eget distationis freno. **V**iuūt mlier q̄ castitate n̄ viro
 p̄po m̄to n̄ h̄ ap̄iendo rigoris tenore seruabat. **H̄** m̄ti
 domi⁹ aōri sp̄uali dei se dāns aut dāre putās. carnale
 nescio quid et fedū pati se futebat i corpe q̄ rursū ut a
 lie plures sub uelamēte deuōnis q̄le uel habē ut r̄tine
 quis nesciat difficilimū ad p̄sonas āquas de s̄ante fa
 matas p̄lapsa est nūc ad h̄ar nūc ad illā diligēdis fu
 rore magis q̄ amore ita ut sui op̄os nō fiēt n̄ ullis
 arcti monitis posset ad modērationē i amōe teneāmi

Et nisi foriores et otiosiores in amore operando fuisset illi quos amabat viri. pfecto credite res in pessimum exitu nedum coram deo sed etiam hominibus lapsa erat. **Ca. 20.**

Sed ad quid sit istorum commemoratio minime ut suadeatur et ioculatio quoniam fas nobis est ne meditationis animo sedet si autem modum iuxta verbum seminare rebus corporalibus confidetur hoc est dicitur quod primo euolare student ad meditationes universales quales pronuntiavimus quoniam ita vincitur lesioni fatigatur periculum ita fiet illud. **Ordi mei tempus ad dominum.** Et quoniam etiam ipse euellet de laqueo pedes meos. **Occurrit fabula de ulpe et murilego.** **Quiescit ulpes quot modis** ut inuitus sciret contra inimicos insulta. **Respondit murilegus** vincti. **Vixit inquit ulpes et ego mille et mille cognoui et habeo talibus sacrum plenum.** **Evenit et loquendum multitudinem venantium murilegus ut audiuit latitanti ofestis erigit in arbore sursum.** **Ulps deorsum fugitabunda et velox pergebat in circuitu.** **Tandem dum fatigata pateret morsibus tantum inpercutit murilegus ulpi multos sibi circuitus non ita ualuisse sicut vincti sibi saltem in arbore perficit.** **Ca. 21.**

Refert seneca simile aliquid domini ab altero philosopho quoniam plus proficit unum morale preceptum si usu continuo in illo te exueris quam multa si neglexeris usu. **Exemplum de latratore.** **Applurimum propositum et diuturnum quod habet exercitatio meditationis esse debet ut assidue disat ad omni rei corporalis intuitu lenae sursum cor suum uelut in universale quoddam cogitationem digne bonitatis digne sapientie et pietatis et ita de talibus iuxta sensatores exteius ut iteius qualitate. quoniam laquei rethia sunt in istis quod mirandum si spiritus istarum animas dum insidet oneribus in eis capietur et uretur. porro si mori superuo**

Et hoc stoicorum quorum seneca **Ca. 22.** **let securus est.** **Ea non istius fuit instituti ut mors aliqua virili et forti cogitatione se muniret atque stabiliret que valeret ad vivendum.** **Sanctus esset vagari per multa dum casus sit et ordinata vagatio.** **Hec autem cogitatio vel rectius meditatio vocabatur apud eos circa futurum quoddam virtutis simulacrum quod honestum**

vombat uel honestate in sua vi nobis trahit et allucit. Nec
 pro alio quod huiusmodi dicitur. Attu e cu nobis q uera et soli
 da virtutis et felicitatis rem tenemus non sola ymagine que
 res non sola ratione nobis si fide certa promittit. propterea tenenda
 quida meditanda q uigiliter manducant in oia nos ad hunc
 finem abutimur. Si non signis multis et umbris abesse uerita
 te reluta est enim hoc homines insipientes et stolidi dicimus hunc ad
 ostendendum magis ac ingris excessu a corporalium ostendunt di
 uina nimis et fira qm in eis oibz laquei se tendunt. Et de
 capite se inuicem sapientis pedibus insipientium. Dicit aliquis
 prohibet igitur ymagines fieri uel inueni prohibeat. Et
 quia licet oportet. Et ita ad reliqua erit meditanda. Res
 potest q nec usus nec inuita prohibet. Si thesio talis q
 meditatio cor ne sursum feratur q inuigilanti famula de
 tineat. Supra euolet igitur frequenter et ferebre nebris
 et timefando in mitaloqo fastidium. **Ca. 23** **nae** **tit**
 nihiloi? q solet ieritatis ad qles est sermo pualius
 exemplum. pfire. fluigamo hunc de plimis. Et qm
 dicte sapientie. Inuicem sapientie horum diu. Cosmiamis an olos
 meditatiois nre erit. p celebre a quo cepisse d'cedo m
 thausensui mortu? e adam magne reputatiois magr apd
 scolasticos palmit. erege i templo. uenit uor ad iudiciu
 uoribus su. dilata e sepultura usq i die sapie. hic audita
 e uer. uor. amissu su. fada dilatioe usq ad die. m. uor
 hic. Nonuit iusto dei iudicio orepnatus su. Erre potu est
 eoz oculis meditans exemplar. studiu tremedi. uoratiois
 amissiois et orepnatiois. Her utiq materialia uide e uor
 die apud for. utiq. entelastia. i. hiale. qd attu medita
 tis. m. f. quodammodo pualiter assidue sem. uolue. et ad ti
 more iudici dei semetaffice ut osequer ad sede nre q duc
 te iacob super altit iudiciu tremebudus appellet et du mi
 serendi tepus e illi toto cordis affai se submittat. Sic pri
 zem de meditate spuali sipsimo i uigili qteno ex. me
 dior paupm manducant elemosinas que spuales mltom
 gis seduloq mehs affai. Et i sensu hali psalmoru

dauid er se doauit Sic pia qdam mulier dolore de p ditione
filior suoz itorqbat sup aie sue r alioz spualibz agustis
cogitandis. ar p mte miro salubraq modo autebat ista
ipale i spuale r om i gaudiu Si qdem veru e bto esse
lugetes sit qm ipi osolabitur. Nolumus tn i his silu
dimby corporeis fugi. si ad spualia osiderada sine loco
sine situ r colore uel figura aut forma i flecti *Ca. 22m*

Explicauimus sicut ualuimus si no satis. si an satis
expleuerimus suppleat ipse deus q solus sensu
apit r itelligatur scripture ne du q m libris si q i un
uersis creaturis p uaria pposita st exempla qtenq lega
tur ad edificandoez mru p osenaoe felicitatis etne por
to qaq edocti uide! sup simplificatione cordis. gradui
pt facilius ad cordis stabilitione. de q dicit apls bonu
e gna stabilire cor du docetur cor al pte m deo uel
non elongae diuio ab. Arabi sile pt ad cordis mudifi
catione. de q dicit Cor mudu crea i me de? q mudifica
tio fit a mltis tn pnpue r difficilime a falsis mti cor
palui simplificatione oratione uinbra ut fulgine. pos
sit deniq sub simplificatione cordis introduci diuio
uel rntudo. si erit sup hac re pntulans dno uolente
tensio. de q rntudine est de clamaro psalmiste ex bo
isid deus his qui rto st corde. Stitez ositebor f m di
uotione cordis. Et sic est finis. *Explicat ven. h. Gerson*

Incipit sermo venibil' magr Joh Gerson de oroe
ut oratio uel obseruatio agilis et expedita. bonis af
sonata. pueniens r benigna. sit libera nec serui
ter alligata. sit amabilis r modesta. sit demu huilis et
sibieta. Sit iq agilis r expedita. Abstineat magr aplis
tup aut for leuis explicans vias suas. r si uirgula sumi
cucadmodu postulabat q dicebat. Dirigatur oro me si
i consui i osptu tuo. Por aut fit si obediatis bto petro. ab
stinete nos a concupiscentis q militat adufo aiām. Exotu
erit nunc r posteru. Arabi sermo nr p rtorandias ex
scriptum ad eruditione moralu assuptis. sed ente crebi
occurrit i ipa meditatione mea studiositas speculatur